

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ आत्मावीमत्तज्जइवेत्यर्थः कदलीस्तंभान्मृगविशेषपादान् रंभादक्षेयकदलीपताकागृगभेदयोरिति मेदिनी उत्तरश्लोकाद्वलिनमित्यपकृष्यवलिनं
 यक्षादीनां पाकास्तंभान्वा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ नलिनोत्पलं पद्मपुष्पं उत्पलीतुषपर्पट्याच्छीबंकुटप्रसूनयोरिति मेदिनी उद्दामः बंधनशून्यः ॥ ५९ ॥ अध्यगंगपर्वतोपरि
 शक्रन्मूत्रं च मुंचानाभयविभ्रांतमानसाः ॥ व्यादितास्यामहारौद्राव्यनदन्भीषणान् रवान् ॥ ४६ ॥ ततोवायुसुतः क्रोधात्स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ गजेनान्यान्ग
 जान् श्रीमान् सिंहं सिंहं नवाविभुः ॥ ४७ ॥ तलप्रहारैरन्यांश्च व्यहनत्पांडवो बली ॥ तेवध्यमानाभीमेन सिंहव्याघ्रतरक्षवः ॥ ४८ ॥ भयाद्विसृजुर्भीमं शक्रन्
 नंच सुसुबुः ॥ प्रविवेश ततः क्षिप्रं तानपास्य महाबलः ॥ ४९ ॥ वनं पांडुसुतः श्रीमान् शब्देनापूरयन्दिशः ॥ अथापश्यन् महाबाहुर्गंधमादनसानुषु ॥ ५० ॥ सुरम्यं कद
 लीपंडं बहुयोजनविस्तृतं ॥ तमभ्यगच्छद्द्वेगेन क्षोभयिष्यन् महाबलः ॥ ५१ ॥ महागजइवात्मावीप्रभं जन्वि विधानहुमान् ॥ उत्पात्य कदलीस्तंभान् बहुतालस
 मुच्छ्रयान् ॥ ५२ ॥ चिक्षेप तरसाभीमः समं ताद्वलिनां वरः ॥ विनदन्सुमहातेजान् सिंहइव दर्पितः ॥ ५३ ॥ ततः सत्त्वान्युपाक्रामत् बहूनि सुमहांति च ॥ रुरुवानर
 सिहांश्च महिषांश्च जलाशयान् ॥ ५४ ॥ तेन शब्देन चैवाथभीमसेन रवेण च ॥ वनान्तरगताश्चापि वित्रे सुमृगपक्षिणः ॥ ५५ ॥ तं शब्दं सहसा श्रुत्वा मृगपक्षिसमी
 षंडैर्मदमारुतकंपितैः ॥ वीज्यमानमिवाक्षोभ्यं तीरात्तीरविसर्पिभिः ॥ ५६ ॥ तानौदकान्यपि क्षिगणान् निरीक्ष्य भरतर्षभः ॥ तानेवानुसरद्रम्यं दर्शयन् सुमहत्सरः ॥ ५७ ॥ कांचनैः कदली
 ॥ ५९ ॥ विक्रीड्य तस्मिन् रुचिरमुत्तारामितद्युतिः ॥ ततोध्यगंतुवेगेन तद्वनं बहुपादपं ॥ ६० ॥ दध्मौ च शंखं स्वनवत्सर्वप्राणेन पांडवः ॥ आस्फोटयच्च बलवा
 न्भीमः संनादयन्दिशः ॥ ६१ ॥ तस्य शंखस्य शब्देन भीमसेन रवेण च ॥ बाहुशब्देन चोग्रेण नदंती विगिरिर्गुहाः ॥ ६२ ॥ तं वज्रनिष्पेषसममास्फोटितमहारवं ॥ श्रु
 त्वा शैलगुहासुप्तैः सिंहैर्मुक्तो महास्वनः ॥ ६३ ॥ सिंहनादभयत्रस्तैः कुंजरैरपि भारत ॥ मुक्तो विरावः सुमहान् पर्वतो येन पूरितः ॥ ६४ ॥ तंतुनादं ततः श्रुत्वा मुक्तं वा
 रणपुंगवैः ॥ भ्रातरं भीमसेनं तु विज्ञाय हनुमान्कपिः ॥ ६५ ॥ दिवंगमं रुरोधाथ मार्गं भीमस्य कारणात् ॥ अनेन हि पथामावै गच्छेदिति विचार्य सः ॥ ६६ ॥ आ
 स्त एकायने मार्गं कदलीपंडमंडिते ॥ भ्रातुर्भीमस्य रक्षार्थं तं मार्गमवरुध्य वै ॥ ६७ ॥ मात्रप्राप्स्यति शापं वार्षणां वेति पांडवः ॥ कदलीपंडमध्यस्थो ह्येवं संचि
 त्यवानरः ॥ ६८ ॥ वनगंतुमुद्यतः सन्निशेषः ॥ ६९ ॥ ६९ ॥ ६९ ॥ आस्फोटित उद्गावितः बाहुधातोवा ॥ ६९ ॥ ६९ ॥ दिवंगमं मार्गं स्वर्गमार्गं ॥ ६९ ॥ एकायने अतिसंकुचिते
 ॥ ६९ ॥ वानरः कपिः वानानि शुष्कफलानिराति आदत्ते इति वानरः अहिस्त्रइत्यर्थः ॥ ६९ ॥